

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marție. Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele tau a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Îngrijorarea părinților.

La cele mai multe institute de învățământ din patrie, s'au făcut înscrierile necesare pentru începerea noului an școlar 1899/1900, iar la unele acesta se va face după timpul calendarului Julian.

Pretutindena sunt cuprinși părinții cu copii, în acest timp, de o deosebită îngrijorare cât pentru viitorul copiilor lor.

La noi, și în special la poporul nostru, îngrijorarea părinților este îndoit mai mare și împreună cu mai multă neliniște. Acesta din mai multe cauze, în fruntea cărora stă împregiurarea, că fiii poporului nostru sunt eschiși din partea detentorilor puterii statului, de pe cele mai multe cariere ale activității publice.

Atât de departe merge persecuția contra noastră în această privință, încât îți vine să nu crezi singuratecele cazuri concrete, dacă nu ai avea ocaziune a le vedea cu ochii. La *Reșinari* d. e. rămân zadarnice eforturile comunei întregi de a alege pe un tiner calificat, cu 8 clase gimnasiale, cu examen de maturitate, cu cursul teologic ordinar, cu diplomă de învățător, cu praxă în afacerile comunale administrative, la un post inferior în administrația acelei comune, deși numitul tiner este fiu al acelei comune, crescut pôte la școli cu ajutorul material oferit de însăși comuna. Protopretorele — deși sas — nu voesc cu nici un preț a-l admite pe tinerul cu o asemenea calificățiune, și încă la ce post?... la postul de *vicenotar comun*. În comuna *Varviz* — comitatul Cicului — s'a făcut de două-ori alegere de notar cercual. Comunele de ambele dați aleg pe un Român cu studii academice în drept. Cu toate acestea — la recursul lor 2—3 ovrei parveniți — alegerea se nimicesce, și Romanul nu pôte obține postul la care a reflectat, pe când niște ovreiași cu testimoniu

de 6 clase dela renumitul institut *Fekete* din Budapesta, obțin cu cea mai mare ușurătate asemenea posturi. Ce se mai dicem acum de alte oficii superioare?

De altă parte greutatea alegerii carierei se mărește și prin necunoșterea referințelor dela cari atâră asigurarea unui trai multumit. Este și greu a prevedea dezvoltarea situațiunii, căci referințele sunt supuse la o mulțime de schimbări.

În zilele trecute s'au publicat datele statistice dela universitatea din Budapesta. Din acelea și din alte date cunoscute, este evident, că e disparent de neînsemnat numărul tinerilor noștri dela institutele învățământului superior față cu numărul populațiunii române din această țară. Și nici acest mic contingent de tineri cu pregătiri academice nu află aplicare în țară, ci o parte e silită a emigra în vecinul regat român.

Între astfel de împregiurări nici nu-i mirare, că numărul universitarilor noștri crește atât de încet, pentru-că afară de cariera advocațională, pe celelalte — ori-cât sunt de puțin rentabile — totuși așa de cu greu te poți feri. Advocatii români s'au sporit în număr multe și cu toate acestea mai este în numărul locuri trebuind, căci poporul nostru formeză încă în mod considerabil clientela advocaților străini. Medicii români câștigă cu greu posturile, căci aici iarăși sunt avisați la discreția domnilor șolgăbirăi, cărora așa de puțin le pasă, dacă pacientul român — neputându-se înțelege cu medicul străin cu limba și cu obiceiurile — *bea leacurile* cu cari trebuia să facă numai — fricțiuni externe! Abia este carieră, care se reclame mai mult pe esptul eșit din sinul poporului, ca și cariera medicinei. Durerile și bôlele au în limba Românilui atâtea expresiuni nuanțate și specifice, pe cari numai un Român le pôte pricepe.

Îngineri români abia avem câțiva, mai ales la căile ferate abia cunoșcem 2 inși.

Nu începe îndoielă, că și lipsa de mijloce cauzază neînmulțirea universitarilor; dară mai mult reține pe poporul nostru dela instruirea fiilor sei nesuccesul celor ce nu s'au putut feri cu învățătura câștigată; iar unde un fiu al ținutului a ajuns la poziție frumoasă, acolo numărul copiilor dați la școle superioare crește.

Eschiși deci dela cele mai multe oficii publice, tinerii noștri din școlele medii își îndrepteză atențiunea asupra oficiilor a cărora câștigare depinde dela conaționalii sei. Aceste cariere sunt cea *preoțescă*, cea *învățătorească*, la cari s'a mai adaus în timpul din urmă cea *comercială*.

Unii lipsiți de mijloce materiale ori netalentați, studiază câte-va clase medii, cel mult patru, și se fac învățători; alții o duc până la 6 și întră la teologie. Dintre cei cu maturitate îmbrățișau cariera teologică, până bine de curând, cu deosebire numai cei ce aveau prospecte sigure la o parohie mai bună, ori apoi cei ce nu aveau încătră din lipsa de bani pentru susținere la universități. De aici a provenit anomolia, mult păgubitoare pentru biserică, că au intrat în cler omenii fără pic de vocațiune *preoțescă*, și astfel asemenea omeni, ajuns în oficiu, numai păstori ai poporului nu au devenit, ci, punându-se în conflict cu principiile ce țin trebuit să le profeseze, au devenit o plagă pe poporul încredințat. De câte-ori nu trebuie se facem trista experiență de-a vedea un număr atât de mare de preoți decăzuți din toate punctele de vedere. Aceștia fac de rușine întregă instituțiunea clerului și compromit biserică, care i mai tolerază între conducătorii ei. De câte-ori nu simțim durerea de-a auzi din gura judecătorilor străini, cum de se mai suferă în cler omeni cari au feci de procece compromitetore, atât cu proprii lor credincioși, cât și cu alții? Un proces de selecțiune rigorosă se impune pe acest teren, în interesul viitorului bisericei române, în clerul căreia se află *esemplare*, cum nu cred să mai

existe în clerul altor biserici din lume. Aceste exemple rele desmânt pe multe familii mai bune a-și aplica fiii pe cariera preoțescă. Îmbunătățirea venitelor preoțesci pôte ameliora și calitatea sucrescenței noastre preoțesci. Deja în anul acesta au petiționat pentru primire în seminariul „Andreian” vr'o 14 maturisanți din cei mai buni. Societatea e datore a contribui la îmbunătățirea contingentului unor asemenea cariere importante și prin onorea și atențiunea deosebită față cu cei ce se aplică pe acelea. Așa fac de e. Germanii, și prin acesta recompensază lipsa venitelor, ceea-ce pe alte terene nu se simte așa.

Absolvenții școlilor comerciale sunt până acuma la noi cei mai norocoși, întrucât în urma avântului frumos ce l'au luat în timpul din urmă băncile române, află imediat după absolvire aplicare, și în conformitate cu etatea și cu studiile pregătitoare, sunt bine salarisați; ba unele institute de bani române au imitat în această privință institutele străine mai vechi și au introdus salarii după a noastră părere mult prea mari pentru tineri și oficiali, cari într'un număr restrâns de ore îndeplinesc o muncă ușoară și după șablon; pe când alții pe alte terene cu salarii mai mici îndeplinesc o muncă mult mai grea și împreună cu bătaie de cap.

Multora li-se pare *cariera militară* de una din cele mai recomandabile. Fundațiunea Gozdu a și creat în anul ultim mai multe stipendii pentru cadeți. Din punct de vedere al existenței individuale, așa este. Oficerul pôte trăi destul de cinstit în oficiul său, și în multe privințe mai ușor ca alții. Din punct de vedere românesc însă, ofițirimea română nu ne face de loc servicii, decât dăra mijlocește considerarea mai justă a ficiilor români la împărțirea chergelor. În colo oficerii români sunt rău veduți, și dacă convin prea des cu cercuri civile românesci. O convenire nevinovată se consideră îndată de complot și transfe-

FOIȚA

Presimțirile.

Surprinzătoră descoperire a telegrafului fără sirmă atrage atențiunea tuturor asupra fenomenelor numite psihice, cari, în ochii savanților chiar, ar putea foarte bine să iasă din domeniul halucinațiunilor individuale sau colective, unde au fost clasate, pentru a intra într'un ordin de fapte naturale a căror cheie se va descoperi într'o zi.

În asemenea împregiurări, cauza invizibilului e aproape de a fi câștigată. Ni se vor esplica faptele de ubicuitate sau de prezență simultană a uneia și aceleiași ființe în două locuri, precum și relațiunile sufletelor surori pe cari le separă mii de kilometri, pentru că ni se arată deja gânduri cari umblă în mod mecanic prin spațiu, purtate pe unde luminose sau pectate în aer printr'un curent electric.

Toate aceste pun din nou pe tapet istoriile cu staffi cari au înspăimântat imaginațiunile noastre de copii. În adevăr, telepatia va avea în curând onorurile unei debateri în sferile științei oficiale. Până atunci, înregistrăm unele din fenomenele surprinzătoare de

cari se face mențiune în memoriile, atât de numeroase, cari au fost publicate asupra războielor primului imperiu francez.

Generalul Thiébault povestește că puțin timp după lupta de la Austerlitz, în care a fost grav rănit, a primit de la femeia sa o scrisoare cu data de 2 Decembrie sera, prin care îi spunea că în timpul zilei lucra la ferăstră când o flacăară asemenea celei pornite dintr'o țevă de pușcă a trecut pe dinaintea ochilor ei: „Nu îmi voi reveni din spaima pe care am încercat-o, scrie ea, de cât după ce voi primi știri de la tine“.

Serisorea acesta era datată chiar din ziua luptei de la Austerlitz: Faptul acesta mă surprinde încă, dice Thiébault, cu toate faptele extraordinare de îndoită vedere pe cari le-am vedut de atunci încôce“.

Trebuie să credem că baronesa Thiébault avea facultatea îndoitei vederi. Într'o zi, povestește bărbatului său, ea se deambulă pe malul râului Cher, când deodată făcu o mișcare de spaimă, își acoperi fața cu batista și duse unei prietene care o înșoțea: „Să ne reîntorcem! Să ne reîntorcem! vederea apei îmi face rău“. Peste 12 zile a primit o scrisoare prin care era informată că fratele ei, tiner ofițer în armata Italiei, se

încasase la trecerea râului Doria, în apropiere de Turin.

Generalul de Ségur citează fapte analoage în memoriile sale, cari se găsesc și în amintirile generalului Lejeune, precum și în „Memoriile altora“ de d-na Dash.

În memoriile sale, ducesa d'Abrantés spune că pe când se afla la Geneva, a vedut că-i apare bărbatul; părea trist și umbla într'un singur picior în jurul patului ei. Peste câteva zile a aflat că ducele s'a aruncat pe ferăstră camerei sale într'un acces de friguri și și-a sfărâmat un picior în cădere, din care cauză a murit. Drama acesta s'a petrecut chiar în noaptea în care ducesa avusese aparițiunea.

Unul din fenomenele de viziune de cari vorbește contesa Dash, prezintă caracterul particular pe atunaru la un diplomat francez, în vizită cu vizonul, un castel în apropiere de Moulins, a chemat la densusul pe servitori și stăpâni, fiind-că zărea pe cel mai bun amic al său culcat pe pat în prada unor suferințe teribile. Prezența tuturor acestor martori nu l'a împedecat ca timp de multe ore să aibă sub ochii această vedenie durerosă. În

zadar au căutat să l' convingă că imaginațiunea sa era de vină și că era pôte impresionat, fiind-că n'avea știri de la acest amic. „Din contra, ve asigur, răspunde halucinatul, am primit ieri de la densusul o scriere lungă și toate îi mergeau bine, sănătatea și afacerile“. Și vedenia persistă, umplând de înfristare și de neliniște pe acela care era luat drept bolnav; ea n'a dispărut de cât odată cu ivirea zilei.

Prin curierul următor, diplomatul a aflat mórtea amicului său, care încetase din viață chiar în acea noaptea în mod subit.

Di I. Turquan, care consacră acestor aparițiuni bizare un capitol în cartea sa asupra „Lumei de sub consulat și imperiu“, vorbește de tendința curiosă, care exista atunci de a se crede în intervențiunea supranaturalului în lucrurile omenesci. Tendința acesta se observa la bărbați ca și la femei. Chiar cei mai instruiți pôteau evenimente pe cari rațiunea nu le putea esplica.

Generalul Pelleport, unul dintre cei mai buni oficeri ai mării armate, povestește și densusul, în ale sale „Amintiri intime“, un fapt de felul acesta. „În ajunul luptei de la Eylau, scrie densusul, dormeam adânc, când am fost

rarea în cele mai extreme și mai nemănușite părți este urmarea.

Duh amabil față de poporul românesc nu transpiră nici din cercurile militare mai înalte, deși soldatul român a salvat de atâtea ori onora armelor austriace. Cine a avut ocașiune a vorbi cu feiertatul arhiduce *Albrecht*, acela s'a putut convinge din spusele lui despre acesta. Cu toate acestea la rang înalt Românul nu poate ajunge; adeseori e pensionat în florea etății; iar care ajunge, își renegă sentimentele românesce, de unde trebuie să deducem, că în alt caz nu se putea ridica acolo.

De celelalte cariere, cum sunt ale *oficialilor de stat, dela comitate* etc. nici nu mai vorbim, căci vedem că în acelea nu se suferă nici omenii cu *nume român*, necum cu sentimente românesce.

Intre asemenea împregiurări, cu necesitate naturală ar trebui să ne îndreptăm privirea asupra carierilor practice, a căror dezvoltare și viitor atâră dela noi înșine. *Industria și comerțul, meseriile și întreprinderile de tot felul*, iată terenul, care ar trebui mai mult cultivat din partea noastră a tuturor, mai ales, că ași este absolut negles. Și succesele pe acest teren atâră aproape exclusiv dela noi.

Mulțimea străinilor, cari prind rădăcini între noi și se înmulțesc în mod înspăimântător, dovedește aceasta. Unde străbat rațele unei civilizațiuni ceva mai intensive, acolo roii străinilor e inevitabil, și traiul lor este asigurat, căci ei provod pe Români cu toate cele necesare, și nu trec 10 ani și acești străini s'au înbogățit pe spatele nostru și au cuprins întreg centrul comunei, strimtorând pe Românul ce se ferește de carierele indicate, la margini, la codru. Am putea înșira mai multe asemenea comune, dar pare-că ne dore inima a eternisa acest lucru, adeseori identic cu perirea lor.

Se impune deci imperioasă datoriță, ca toți factorii competenți să lucreze pentru dezvoltarea noastră pe terenul comerțului și al industriei, care astăzi, străin fiind, consumă totă sudorea Românului, făcându-l pe acesta rob al intereselor străine.

Nu putem deci din destul recomanda tuturor părinților români, ca să aplice pe fiii lor pe aceste cariere mult mai rentabile și mai independente, decât cele ale „domnilor,” spre cari, mai ales țeranii, atât de mult revnesc.

Emigrarea Finlandezilor.

S'a scris mult în timpul din urmă asupra nemulțumirii Finlandezilor față cu dispozițiunile luate de Țarul Rușilor, care restrâng autonomia finlandeză. Aceste nemulțu-

miri au îndemnat pe Finlandezi a-și căuta altă patrie și a emigra din Rusia.

Despre această nouă față a chestiunii finlandeze datori suntem a informa și pe publicul nostru cetitor, aducându-i la cunoștință cele ce le scriu diarele mari asupra ei.

Din părțile mai nefructifere și mai sărace ale Finlandei au emigrat încă de mult locuitorii, dar în număr restrâns și cu deosebire poporul muncitor, fără moșie, care în urma unui an nefructifer, rău, rămânea lipsit de trebuințele cele mai elementare.

Dar de când s'a decretat modificarea radicală a legii militare, cu desconsiderarea autonomiei finlandeze, emigrarea a început lua dimensiuni estinse; și crescând din zi în zi, s'a estins preste întregă țera. Intervenirea țaristică prin articli și broșuri liniștitoare, nu ajută nimic.

Și acuma nu țilerii nimicitori și săraci s'au pus în mișcare, ei moșieri și arânduși, cari sute de ani au cultivat pământul țării. Numărul acestora scade în mod înspăimântător. Numai dintre tineri și dintre cei în florea etății și puterii au emigrat în anul acesta preste 9000.

Și acesta s'a întâmplat numai după svonul schimbărilor proiectate. De sigur înse că mișcarea va crește mai ales după inactivarea dispozițiunilor militare nouă. Acum îi sperie numai vestea, că bărbații finlandezi vor fi înrolați pe 5 ani și duși în Rusia îndepărtată. — Semnele de ași indică, că dacă sistemul rusesc se va introduce și în Finlanda, în mod ilegal, contra decisiunilor dietei provinciale, atunci nu va fi putere care să reție pe cei obligați la miliție și pe cei mai tineri neemigrați încă, dela părăsirea patriei. Astfel despopularea va fi mai mare, ca și în timpul unui război derimător.

Prin această firesce nu se va ușura sârteea celor remași în patrie; din contra țara va porni spre decădintă. Industria și agricultura, ași în dezvoltare frumoasă, va suferi mult din lipsa de brațe muncitoare.

Emigranții plăcă spre America, unde sunt bineveduți, căci muncitorul finlandez are mare trecere și renume pentru hărnicia, cultura și încrederea, ce-o poți pune într'ensul. El e pus în lumea nouă la locul prim, căci întemeiază colonii înfloritoare, sate impopulate, cari întrețin legături intime cu țera mamă și nu se contopesc în mediul împrejurimii. În privința moralității nici chiar Englezii nu întrec pe Finlandezi, ba în privința trezviei iau chiar pildă dela ei.

Aceste însușiri laudabile au înduplecat pe un stat american, ca din legislațiunea țării să iee poziție în favorul cauzei finlandeze și să provod pe președintele Uniunii a interveni în favorul lor. Intervenirea și protestația firesce n'au folosit nimic. Rusia nu se oprește în drumul său, pe care a pornit.

Atâta însă e sigur, că scopul tot nu și-l va ajunge, căci soldați nu va avea mai mulți, din contra mai puțini ca acum. Finlandezii obligați la miliție vor împopula mai ales America.

În timpul războiului de sub imperiul francez, credința în presimțiri stăpânea pe totă lumea.

Se povestește că Desaix, în ajunul luptei de la Marengo, își presimțea mărtea. Dîsese în adevăr aghiotașilor săi Rapp și Savary: „Iată mult timp de când nu mă mai bat în Europa; glonțele nu mă mai cunosc, mi se va întâmpla ce-va”. A doua zi a cădut lovit de un glonte în mijlocul inimei.

Mulți oficeri au prevestit sfârșitul lor în același mod.

În seara de 4 Iulie 1809, în ajunul luptei dela Wagram, ilustrul general Laselle fusese penibil impresionat, pentru că găsisse sfărâmată luleaua de care nu se despărțea nici odată, precum și un portret al femeiei sale pe care asemenea nu-l părăsea nici odată.

„Măne, dîse el aghiotașului său, voui fi ucis.” Și-a scris apoi testamentul, pe care l'a trimis împăratului, recomandându-i pe copii. Presimțirea sa s'a realizat: la sfârșitul luptei a murit fără agonie, atins de un glonte în frunte.

Comandantul Parquin, în ale sale „Amintiri și Campanii”, vorbește de unul

Societatea finlandeză, vedând această pornire de emigrare, s'a îngrijit să o reguleze așa, ca să nu devie periculoasă pentru țera mamă. În privința aceasta cei mai distinși membri ai țerei au ținut pertractări îndelungate, și au ajuns în fine la acel rezultat, ca să formeze un comitet, care să se pue în fruntea emigranților. De bunăvoie s'au însinuat pentru acest scop mulți din toate păturile inteligenței: omeni avuți, culți, preoți, fabricanți, neguțători, ingineri, scriitori și alții. Acestia s'au obligat a da emigranților îndrumările de lipsă.

Comitetul s'a și stabilit în Canada, ca să împreune acolo grupurile pornite la drum, astfel încât mai ușor să pôtă forma colonii stabile, independente, cari să întreție legături de frățietate cu cei de acasă, din patria veche.

Statele-Unite spriginesc cu cea mai mare prevenire această mișcare, cu toate că dragostea ei lăgă pe noii coloniști de patria pe care de silă o părăsesc.

Din acest caz ar putea scote învățăturile necesare toate statele, cari nu sunt călăușite în activitatea lor de interesele și vederile populațiunii, silindu-le a-și părăsi vatra strămoșească, pentru-că în cele din urmă statul suferă cele mai mari pierderi prin răirirea populațiunii sale.

Revistă Externă

Flota Statelor-Unite

Se anunță din Washington, că guvernul a hotărât să sporască considerabil în anul viitor flota de război.

În acest scop se vor cheltui 18 milioane de dolari numai pentru construire de corăbii noi.

Se pare că pe Americani o să-i coste mult „cuceririle” făcute în ultimul lor război.

Revistă Bisericească.

Câte-va cuvinte asupra

Simbolului Apostolic.

După ce Mântuitorul s'a sculat din morți, din timpul celor patru-șeci de zile, până la înălțarea sa la ceruri, istoria evanghelică ne spune că a dat ultimele sfaturi sfinților săi Apostoli. Înainte de toate el i-a întărit în credința despre învierea sa din morți, a suflat asupra lor Duh Sfânt, dându-le puterea d'a ierta păcatele și aceea ce ei vor lega și deslega aci pe pământ, va fi legat și deslegat și în ceruri, apoi, înainte d'a se înălța la ceruri, le-a poruncit: „Să meargă în totă lumea, să predice evangheliul său la totă făptura, învătăndu-i să credă și să țină toate câte el le-a predicat lor și să-i boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”.

Ultimele cuvinte ale Mântuitorului, cari cuprindeau, credința în Treimea Tripostatică, au devenit formula de mărturisire

care se cerea tuturor celor ce se botezau și intrau în numărul credincioșilor.

Necontestat, că ea, de la început chiar a fost amplificată de însiși Apostolii și următorii lor, pe baza învățături ce o primiseră dela Domnul.

Faptul acesta îl constată existența diferitelor formule, tipuri de mărturisire din partea credincioșilor bisericii celei adevărate a lui Christos și toate aceste formule, *creduri sau simboluri*, semne, prin cari aceștia se distingeau de eretici, au de basă cuvintele Domnului și sunt completate și amplificate prin învățatura Apostolilor despre cele trei persoane ale Dumnezeui.

Ast-fel Sf. Irineu ne spune: „că biserica lui Christos, deși întinsă și răspândită în totă lumea, și până la marginile pământului, a primit de la Apostoli și următorii lor, credința într'unul Dumnezeu, Tatăl A-tot-țiișorului, făcătorul cerului și al pământului și al mărilor și al tuturor celor dintr'ensele; și într'un Iisus Christos, Fiul lui Dumnezeu, carele s'a întrupat pentru mântuirea noastră; și într'un Duhul Sft.”

Același Irineu ne spune, că biserica cea adevărată a lui Christos credea și mărturisirea: *Nașterea Domnului din Sfânta Fecioră, patima sa, pentru mântuirea omenilor, învierea sa din morți și înălțarea sa la ceruri, de unde va veni cu mărire; de asemenea credea și mărturisirea învierea morților, judecata celor drepiți și a celor păcătoși și viața vecinică, pentru cei drepiți.*

Irineu ne spune și în alte părți ale scrierilor sale, că Apostolii și următorii lor, cereau dela cei ce credeau și mărturiseau pre Domnul, ca ei să credă și să mărturisească credința într'un Dumnezeu A-tot-țiișorului, în Iisus Christos, Fiul lui Dumnezeu și în Duhul Sfânt.

Același lucru îl aflăm la Tertulian Origen și alții părinți bisericesci. Mai mult chiar, însiși ereticii aveau și ei formule de mărturisire sau credul lor, pe care pretindeau a-l mărturisi și crede toți adeptii lor. Astfel cunoștem despre Novațian, Praxea și alții.

Istoria Apostolică ne spune, că următorii Apostolici, împreună cu presbiterii, s'au adunat la Smirna și au formulat mărturisirea de credință a bisericii celei adevărate, contra ereticului Noețiu și această mărturisire ei spun, că este în tocmai aceeași, precum au primit-o și s'au învățat dela Apostoli. „Ei dîc: „Noi cunoștem și credem un singur Dumnezeu; credem și mărturisim pe Christos, Fiul, carele a pățimit, a murit și a înviat a treia zi, carele este de a drépta Tatălui și va veni spre a judeca pre cei vii și pre cei morți.”

Același lucru îl confiemă și alți părinți bisericesci ai primelor secole, ca Victoriu de Pictavia Gregoriu din Nazieanz și alții, precum și aședămintele Apostolilor și învățatura numită sobornicească atribuită Apostolilor.

Istoria primelor secole ale bisericii și simbolica ne încredințază, că fie-care biserica ținea cu sfințenie la mărturisirea de credință, ce se impunea credincioșilor. Ea era simbolul prin care se deosibeau, ca biserica adevărată a lui Christos, de toate sectele eretice cari și ele aveau simbolurile sau credurile și mărturisirile lor, după ideile propoveduite la capii, înființatorii și începătorii acelor erezii.

Micile diferențe, cari existau între formulele mărturisirilor de credință ale diferitelor biserici creștine, dar mai ales formulele simbolice ale diferitelor secte eretice și tendința continuă a eresiarchilor de a strica, schimba și prefăce credința cea adevărată a bisericii, păstrată cu sfințenie de la Apostoli, a făcut ca biserica, foarte de timpuriu, să aibă formule comune, care să se mărturisească și să se credă de credincioșii tuturor bisericilor.

Ast-fel au apărut foarte de timpuriu așa numitele *simboluri ecumenice*. Acestea sunt: Simbolul sau credul atribuit Sfinților Apostoli, numit *Simbolul Apostolic*; *Simbolul Niceno-Constantinopolitan*, alcătuit la cele două dinții sinode ecumenice din Nicea (325) și Constantinopol (381), și *Simbolul sau Credul Atanasian*, atribuit Sfântului Atanasie cel Mare. Acest din urmă simbol, păstrat numai în limba latină, în care pare a se fi și compus dela început, este cunoscut și sub numele *Quicumque*, după cuvântul cu care se începe.

deșteptat de un sgomot ușor: o femeie, frumoasă și bogat îmbrăcată, era în fața mea. „Vei fi rănit, îmi dîse ea, și încă în mod grav. Nu te teme de nimic, vei scăpa teafăr!” Fărte impresionat de această curioasă aparițiune, eram să răspund, însă femeia dispăruse. A doua zi am primit 30 de lovituri de sabie, plus 5 lovituri de baionetă și am scăpat printr'o minune. Istoria aceasta e curioasă, dar e adevărată. Nu se pôte de sigur acusa generalul Pelleport că ar fi voit să impună cetitorilor săi.

Dacă ar fi să credem pe contele de Ségur, un asemenea fenomen s'ar fi manifestat și în ochii lui Napoleon I. Impăratul ședea în cabinetul său, la Tuilerii, când a vedut apărând în față-i faimosul om roșu, care după o legendă, se arăta oșpeților palatului când împregiurările erau critice. O lungă conversație s'a angajat între Napoleon și spectru, apoi împăratul a fost audiat esclămand:

— E prea târziu, totul e hotărât.

Câteva zile după acesta, Napoleon a întreprins campania din Rusia, care s'a terminat prin cunoscutul desastru.

Se numesc *ecumenice sau universale* aceste trei simboluri, fiind că au fost și sunt cele mai întrebunțate și răspândite în biserica creștină. Singurul însă dintre ele, a cărui origină este cunoscută și constatată istoricește, în mod cert și autentic, e *Simbolul Niceo-Constantinopolitan*. Pentru acesta acest simbol a avut și are o preeminență asupra celorlalte două, iar biserica ortodoxă, dela început nu a recunoscut și nu recunoște, decât pe acesta, ca singurul simbol și mărturisire, care reprezintă credința bisericii celei adevărate a lui Christos. El este singurul *creștin* cu autoritate universală, iar biserica ortodoxă numai pe acesta îl are în uzul liturgic, la toate liturgiile bisericii. Este singurul dară, carele cu drept cuvânt se poate numi simbol *ecumenic sau universal*, atât după origina, cât și după întrebunțarea și autoritatea sa. Este singurul despre care se știe autentic, nu numai când și de cine s'a făcut, dar și s'a și dat deplina recunoștere de autoritate a întregii biserici creștine.

(Va urma).

Din România

(Un pavilion model). Lucrul cel mai frumos pe drumul dela București la Ploiești, e micul dar admirabil pavilion construit de administrația Domeniilor Coronei... Un pavilion drăguț, plin, încărcat de o sumedenie de obiecte casnice, lucrute cu cea mai mare măiestrie, adevărate obiecte de artă. Sunt o parte din obiectele cari vor figura la marea Expoziție de la 1900.

„Vedând toate acele giuvaeruri ale lucrului manual, e imposibil să nu recunoști, scrie în „Ep” un excursionist, să nu îți aduci aminte și să prețuiești din destul marile folose pe cari le-a adus țărâna noastră, Administrația domeniilor Coronei. Pe acolo pe unde e vre-un domeniu al Coronei, țărâni sunt într-o evidentă stare de superioritate, satele mai curate și mai demne de vădit, cultura pământului mai perfecționată.

Industria casnică națională, putem spune cu drept cuvânt că a reînviat sub auspiciile acestei excelente administrații: obiectele espuse în pavilionul de la gara Peris, și pe cari în curând la Paris le va admira o lume întreagă, sunt cea mai vorbitoare mărturie a foloselor aduse de ea!

Din diecesa Caransebeș.

(Adunarea reuniunii învățătoresci.) Reuniunea inv. gr.-or. din diecesa Caransebeș și-a ținut adunarea sa generală în 22 și 23 Aug. v. în Orșova.

Adunarea a fost foarte bine cercetată. Reușită spre generală mulțumită.

S'a decis înființarea unui organ oficial al Reuniunii, cu care s'a încredințat comitetul central.

Adunarea generală viitoare se va ține în Oravița-montană.

Un frumos banchet a avut loc după ședința de prima zi.

Sara a concertat corul din Lugoj, sub conducerea lui I. Vidu.

Luni dimineața și după amiaza adunarea și-a continuat lucrările sale, din cari mai amintim la acest loc disertațiunile bine lucrute ale d-lor George Jón drea: despre Geografie; Ioan Miclea: despre învățământul intuitiv; și George Cătană: din economie.

Marți dimineața aproape toți învățătorii veniți la adunare, și corul d-lui Vidu, însoțiți de un număr public, au pornit pe Dunăre, cu un vapor separat, la Turnu-Severin în România. Escursiunea acesta a fost una dintre cele mai plăcute. Călătorii nu se puteau îndestul sătura de frumoșele panorame, ce le trecău pe dinaintea ochilor. Sosii în Turnu-Severin, au cercetat imponentul liceu de acolo, școlile normale, internatele și alte multe instituțiuni culturale. Învățătorii și profesorii

de acolo cu o rară bunăvoință au arătat oșpeților tot ce a fost vrednic de atențiunea acestora.

Li s'a făcut bănașenilor primire foarte caldă, frățescă.

Gara de aici era plină de lumea ce aștepta corul. De față au fost autoritățile politice, în frunte cu primarul orașului, corpul profesoral dela școlile medii și normale, în frunte cu președintele director al liceului, dl D. Costescu, elevii dela aceste școli, diferite societăți între cari cele de cântări „Doina”, „Frohsinn” și Slavoserbescă, inteligentă și popor, și pe deasupra musica militară!

La sosirea trenului nostru în gară cânta „Doina”. Dându-ne din tren, primarii orașul, Aristid Anastasiu, ne întâmpină cu o cuvântare clasică, căreia îi răspunde Președintele Reuniunii din Lugoj, Dr. Stefan Petroviciu. După acesta vorbește conducătorul Paulian, apoi conducătorii societăților „Frohsinn” (germănesce) și al celei slavo-serbesci.

Domnul Dr. Stefan Petroviciu răspunde tuturor. Intre cuvântări, societățile au cântat câte o piesă. După ce a cântat și corul Reuniunii noastre, excursioniștii în frunte cu musica militară — au mers de au cercetat liceul și alte lucruri vrednice de vădit ale orașului.

Dreyfuss...

Miliónele sindicatului jidovesc sunt duse în vânt! Dreyfuss a fost Sâmbătă declarat de nou *vinovat*, de către tribunalul militar de Rennes, și, considerându-se unele momente ușurătoare, a fost de astă-dată judecat la *10 ani temniță!*

Sindicatul fluera marșul: „Ah du lieber Augustin!.. alles ist hien!”...

Din cei 7 membri ai tribunalului, 5 au fost pentru condamnarea de nou a jidanului, și numai doi pentru achitare.

Judecata a produs senzație colosală în toate părțile, căci totă lumea credea că va urma achitare.

Unii spun, că cei cinci ani petrecuți pe insula Dracilor, i-să vor socoti lui Dreyfuss, și așa ar mai avea de șezut 5.

Iar unii cred și în posibilitatea unei grațieri din partea președintelui republicei.

Judecata a surprins prin felul cum s'a dat. Căci ea tradă că nici județii militari nu mai știu sigur ce să facă cu această afacere ticălosă agitată de presa jidană.

Dacă tribunalul crede tare în vinovăția căpitanului, trebuia pedepsit tot așa aspru ca dintâi, dar nu să se dea la târgueli și scărițări a pedepsei. Ori acesta să fie semn că nici ei nu-s deplin siguri că nu greșesc? Atunci mai bine se-l lăsat de tot, că a avut destul cu cei 5 ani!

Dar dintr'un punct de vedere, osândirea Jidanului de nou, se ia numai ca laudabilă: De se aducea judecată achitătoare, prea creștea până în cer încrederea Jidovimii! Ar fi fost dovadă de atotputernicia ei nețermurită și peste totă lumea! Ar fi fost semn că n'are ea decât să misce miliónele sale în favorul unei cauze chiar perdate, și tot o va scote biruitoare.

Aerul acesta nu și-l poate lua achi vestitul „sindicat”.

Condamnatul va fi trimis într'un port pe care îl va numi președintele republicei. El a scris deja rugarea de rivisuire.

Jidovii din Viena și Pesta, au pornit o agitațiune de a nu merge în anul viitor la Paris la expoziție, nici ca exponenți, nici ca cercetători!.. Terribili.

NOUTĂȚI

Parastasul pentru reposita Impărătesă-Regina Elisabeta în Sibiu. Ieri, în 30 Aug. v. (11 Sept. n.) s'a servit în biserica parochială din Sibiu-cetate, între orele 8--10, sfânta liturgie solemnă, pontificată de înalt Preasfințitul nostru Domn Arhiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu, asistat de ilustrata Sa dl archimandrit și vicariu arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu, P. O. Domni protopresbiter Ioan Papiu, asesor consist. Mateiu Voileanu, și funcționând ca diaconi Dem. Câmpcean și Ioan Moța.

La finea sfinte liturgii s'a celebrat parastas solemn pentru odihna sufletului reposita împărătesă și regine Elisabeta, de către aceiași slujitori ai sfântului altar, la cari, pentru parastas, s'au alăturat și P. O. D. asesori consistoriali Zaharia Boiu și Nicolau Cristea.

Era present consistorul arhiepiscopesc, corpul profesoral dela seminarul nostru „Andreian”, școala civilă de fete a Asociațiunii cu corpul profesoral în frunte și cea elementară a „Reuniunii femeilor”, și alt public.

Serviciul divin, liturgia și parastasul, a fost sârbătoresc, impunător.

Chirotonire. În decursul sfinte liturgii de ieri, înalt Prea Sfințitul nostru Arhiepiscop și Metropolit, a chirotonit întru presbiter pe diaconul Ioan Moța, ales paroch la Orăștie.

Reuniunea română de muzică din Sibiu. Măne Mercuri, în 1/13 Septembrie a. c. la orele 5. a. d. se încep probele ordinare în sala dela Musikverein. Ceea-ce se aduce la cunoștința membrilor.

Concert. Măne, Mercuri în 1/13 Septembrie a. c. va da un concert în sala dela Musikverein Prof. Toepfel, care e angajat ca corepetitor și al doilea măiestru de capelă la opera din București.

Concertantul se bucură de bun renume în România ca excelent pianist, tot asemenea și violoncelistul Emil Waterstrat.

Noi recomandăm pe acești artiști publicului românesc, care în concertul lor va afla o deosebită plăcere sufletescă.

Mai de aproape placatele.

Timbrul pe estrase matriculare. Ministerul de interne a dat ordin, ca estrasele matriculare despre numărul copiilor ori lipsa lor în cas de divorț a soților, să fie provădită cu timbru de 1 fl. dacă sunt estradate în capitală, în Fiume, ori a orașelor cu drept municipal; cele estradate de autoritățile comunelor mici și mari, ori a orașelor cu magistrat, au să fie provădite cu timbru numai de 50 cr. Prin o altă ordinațiune dispune, ca estrasele matriculare despre nascere și căsătorie estradate reuniunilor de ajutorare în cas de bôlă, respective membrilor lor, spre întrebunțare oficială, au să fie scutite de timbru.

Alegere de preot. Duminecă s'a servit alegerea de preot în comuna Ludești-Costești (tractul Orăștiei), în locul parochului Costescu care s'a retras. A fost ales clericul absolut *Basiliiu Botean* din Geógiul-de-jos.

Plóie. De 3 zile, de Sâmbătă noaptea spre Duminecă, a început să se verse iarăși asupra Sibiului plóie aproape neîntreruptă. Noaptea și dimineața plóua mai ales tare, peste zi mai slăbește, dar cerne încet într'una. Omenii au intrat în griji. Póte produce mari stricăciuni economiei.

Regele Carol la Schönbrunn. „Vaterland” din Viena anunță că MM. LL. Regele și Regina României, vor fi timp de o zi și jumătate oaspeții M. Sale Impăratului Francisc Iosif, la Schönbrunn, pe la 20 Septembrie.

Drapel norvegian, unui Român. Dl V. A. Urechia a primit, după întorcerea d-sale în România, dela conferența din Cristiania, un frumos drapel Norvegian, din partea președintelui parlamentului din Cristiania, ca suvenir pentru participarea sa la conferința interparlamentară.

Ce colóre are sórele? Ori cât de curioasă s'ar părea această întrebare, ea își are importanța științifică, și savanții astronomi Langley și See s'au apucat de au făcut o serie de observasiuni și studii în scop d'a o rezolva. Și învățații au ajuns la concluzia că sórele este albastru, și dacă nu-l vedem strălucind ast-fel, cauza este atmosfera ce încunjoră pământul. Dar n'ar fi învelișul

acesta de aer, cu prafurile și picăturile de apă împrejurul planetei noastre, atunci noi am vedea sórele strălucind într'o culóre albastră din cele mai frumoșe. Un cer cu un sóre albastru și stele de toate culorile, ar fi un adevărat foc de artificii...

Dela meseriași. Iată ce ni-se scrie despre decursul ședinței literare a 8-a Reuniunii sodalilor români din loc, ținută la 7 Sept. n.:

Ședința astădată deși cu taxă de intrare de 1 crucer, în favorul fond. ved. și orfanilor meseriașilor — a întrunit atâtea dómne d-sóre, meseriași și calfe, încât ambele salele localului și odăile dealături s'au dovedit a fi puțin încăpătoare.

Harnicii debutanți s'au succedat cam în modul următor: d-sóra Elena Baciu, a declamat poesia „Dușmancele” de Coșbuc. D-sóra Baciu face frumos progres pe terenul declamațiunilor. Sod. croit. I. Părău a decl. „Desteptarea României”, de V. Alexandri. Sod. păpușar G. Bologa, a cetit o parte din continuarea nuvelei „Un sfârșit jalnic” de G. Popovici-Bănățanul. Ioan Panfilie, sod. păp. ne-a surprins cu decl. corectă a poesiei „Lumea veche și lumea nouă” de Marion. „Meșteșugul plug de aur”, tractatul despre calfa măsar, care ademenit de prețurile plăceri în care înotă chiar și chelnerii de prin capitale, își părăsește stăpânul, dar în scurtă vreme iar se reîntorce desnădăduit și deplin convins, că meșteșugul este plug de aur, de astădată a fost cetit de sod. măsar Sim. Petrascu, care cu scop de a fi mai atrăgător, a înlocuit pe măestrul din descriere cu măestrul nostru măsar dl Emil Petruș și pe calfa, cu colegul seu dl Lazar Ucenic, dl Petrașcu începe a se cotosi de frigurile de lampă ce l'cam stăpănesc, când declamăză sau cetește. Noul membru al Reuniunii dl Ioan D. Marcu, culeg. tip. cu vocea-i sonoră a captivat numărul auditor prin declamarea poesiei „Pe banca curții cu jurați” de Em. Părăianu. Dl Zach. Voileanu, măestru croitor, unul dintre bătrânii Reuniunii, cum i-ași țice, într'un tractat liber al seu, face o excursie asupra dezvoltării meseriilor până ajunge la ocupațiunea sa predilectă „croitoritul”, pe care ni-l descrie dela înbrăcămintea de frunze, de piei și până la descoperitorul mașinei de cusut și terminând cu istoricul număririi ce li se dă croitorilor de „Țapi”. Dl Voileanu a plăcut. Cel ce a încheiat lungul șir al programului a fost de astădată dl *Demetriu Axente*, culeg. tipogr., despre care nu pot țice alta decât că e drăguț, e de învidiat, când îl vezi trecând cu triumf prin strofele poesiei „Diu a învierii” de Coșbuc.

Bună impresie a făcut participarea la ședința a dlui Ioan Serachie, măestru curelar din Poiana și Nicolae Munteanu, măestru păpușar din Seliște, care ca membru al „Reuniunii” surori din Seliște, a ținut să și arete admirațiunea pentru isprăvile puse de noi la cale, asigurându-ne că nu preste multă vreme, Seliștea ne va urma!

Un slab diletant.

Dela Mediaș.

Din raportul comitetului „Reuniunii femeilor române din Mediaș și jur”, despre starea materială a Reuniunii, raport asternut adunării generale în 28 August 1899, apar următoarele:

La acest dat averea Reuniunii numite era:

1. Cassa în numărul fl. 1549.22 cr. 2. In obligațiuni și cambii 6401.30 cr. 3. Starea depunerii la institutul „Albina” fl. 46 — cr. 4. Mobiliar în valóre de fl. 105. — cr. 5. In acțiuni „Concordia” 1. 204. — cr. 6. Spese restituibile fl. 22.

Averea activă a Reuniunii deci e în suma de 8327 fl. 52 cr.

Dela adunarea generală ultimă s'au făcut incassări: titulo capital fl. 2386.65 cr., interese fl. 415.02 cr., tacsă fl. 305.40; total 3107 fl. 07 cr.

Erogațiuni: au fost titulo capital fl. 1380 — cr., spese: 178. 85 cr., total: 1558.85 cr.

Suma incassărilor și a eroagațiunilor, adică mișcarea casei dela 28 August 1898 până azi, face deci fl. 4665.92 cr.

Subtragând din venitul brut, totalul eșirilor, rezultă un profit net al anului de 565 fl. 57 cr.

Amesurat §. 17 al Statutelor reuniunii, fondul trebuie să ajungă la suma de 10,000 fl. pentru o putea din interesele lui „intemeia școle de învățământ și lucru, precum de a da și ajutoare materiale fetițelor române din Mediaș și jur.”

Raportul din care aflăm aceste cifre, e datat: Mediaș, în 28 August 1899, și semnat de d-nele: *Maria Moldovan* președintă; *Elena Suciu* cassieră; *Maria Neră* secretară.

Nr. 6176/1899 Epitr. [186] 2-3

CONCURS.

Consistorul archidieceșan al bisericei române ortodoxe din Transilvania, prin această publică concurs pentru planurile după cari voiesce a zidi **biserica catedrală în Sibiu**, pe lângă următoarele condiții:

Catedrala are să răspundă tuturor recerțelor reclamate de rital orientat, cu un spațiu intern pentru cel puțin 1500 persoane.

Planurile să se facă după stilul oriental bizantin, cu toate întocmirile interne și esterne și cu uși în număr de ajuns pentru siguranța publică.

Prețul zidirii ca atare fără ajustarea internă să nu treacă peste 300—320,000 corone.

Planuri cari contemplă o biserică mai scumpă, precum și acele, cari nu corăspund din punct de vedere formal, sunt eschise dela concurs.

Reflecțanții au să prezenteze două schițe, două fațade, două secțiuni, toate la 1:200, după aceea un preliminar de spese, calculate după metrul cubic, care după prețurile din Sibiu se compută la 3 m. zidire cubică cu 15 fl., și în fine o scurtă descriere a planului.

Premiile de concurs:

Premiul I. cu 2000 corone

„ II. „ 1500 „

„ III. „ 1000 „

Planurile premiate devin proprietatea bisericei române ortodoxe.

Planurile provădute cu un motto și cu o epistolă sigilată în care se se areta numele, locuința arhitectului, și motto sub care s'a prezentat planul la concurs, au să se înainteze la Consistorul archidieceșan în Sibiu în restimp de 4 luni dela publicarea primă, dar cel mai târziu până în 15 Ianuarie stilul nou 1900.

Planurile prezentate se vor examina în timp de 6 săptămâni după expirarea termenului, prin o comisiune de experți, iar premiile se vor plăti după ce vor obține aprobarea sinodului archidieceșan asemenea la 6 săptămâni.

La concurs pot participa numai arhitecți și ingineri recunoscuți.

Sibiu, din ședința consistorului archidieceșan ca senat epitropesc, ținută la 21 August, 1899.

Ioan Metianu
arhiepiscop

Nr. 492/1899 [187] 1-3

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile din comunele însemnate mai jos, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

1. Bicău — lângă Brănișca — cu salar de 300 fl., și adecă: în bani repartiați în popor 140 fl., în naturali 70 fl., folosirea unei grădini de fēnaț 45 fl., venitul cantoral 15 fl. și 3 stângini de lemne, din care se se încăldecă și școla; grădina de legumi și cuartir în edificiul școlei.

2. Brănișca, cu salar anual de 300 fl., și anume: în bani din repartitiune 245 fl., folosirea unei grădini 10 fl., venitul cantoral 15 fl., 3 stângini de lemne din care se se încăldecă și școla 30 fl., și cuartir în edificiul școlei.

3. Cărmăzēnești cu filia Dănulești, cu salar de 300 fl. din repartitie în popor, cuartir în edificiul școlei și lemnele trebuincioșe pentru foc.

4. Godinești cu filia Petrești cu salar de 300 fl., anume: din repartitie în popor 125 fl., folosința unui pământ arētor și fēnaț de 4 jugere 50 fl., în naturale 125 ferdele de curuz 125 fl., cuartir și lemnele trebuincioșe.

5. Vorța cu filia Valea-lungă, cu salar anual de 280 fl., adecă: din repartitiune în bani dela popor 243 fl., lemne și folosirea unei grădini 37 fl. și cuartir în edificiul școlei.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Dela reflectanții la aceste posturi se recere să se prezenteze până la alegeri în vr'o Duminecă ori Sērbătore, la biserica din comuna la care au concurat, spre a-și arēta desteritatea în cântările bisericești și pentru luarea de informațiuni mai detaiate despre starea școlei și modul de plătire al salariului.

Invēțatorul ales la vr'una din aceste școle, e dator să țină și prelegerile în școla de repetitiune împreună cu instruirea în cântările bisericești; va fi obligat mai departe a cânta Dumineca și Sērbătore în strană, avēnd a conduce cu școlarii și cântările liturgice în biserică.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi, au să-și astērnă suplicele lor concursuale, instruite conform normelor din vigore, la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Iliia, la 12 August 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. al tractului Iliie, în conțelegere cu comitetele parohiale respective.

Avram P. Pēcurariu
protopresbiter

Nr. 831-1899 [189] 1-3

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, din protopresbiteratul Agnitei, se escrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

1. Bruiu, cu salar anual de 300 fl., și anume 150 fl. ajutor dela stat, ce se va putea obține pe baza documentelor fiitorului învățator calificat, cuartir și lemnele de foc.

2. Șulumberg, salar anual de 300 fl. plătibil parte din alodiul bisericei și parte din repartitiune dela popor, cuartir, lemne și grădină.

Dela concurenți se recere, pentru ambele posturi, să fie cântareți, buni, să instrueze pe elevi și pe adulți în grădinărit și pomărit. Inainte de alegere au să se prezenteze în vr'o Duminecă sau Sērbătore la biserică spre a face cunoscința cu poporul.

Cererile instruite conform prescrișelor, sunt a se adresa în termenul prescriș oficiului protopresbiteral gr.-ort. al tractului Agnita în Noerichiu (Uj-egyház).

Noerichiu, în 14 August 1899.

Oficiul protopresbit.

Nicolae Moldovan
adm. prot.

Ad Nr. 101-1899 [191] 1-3

CONCURS REPETIȚ

Pentru ocuparea postului de învățator eventual de învățator secundar la școla română elementară comunală din Jina, comitatul Sibiului, se escrie concurs repetiț cu termenul până la 17 Septembrie st. n. a. c.

Emolumentele sunt: trei sute (300) fl. v. a. salar anual, locuința gratuită și trei stângini lemne de foc.

Numai concurențele și concurenții de religia gr.-or se vor lua în considerare. În lipsa de concurenți calificați, se institue în mod provisor și de aceia fără calificațiunea recerută de lege.

Suplicele de concurs sunt a se trimite președintelui șcaunului școlar, până la termenul sus-indicat.

Jina, în 4 Sept. st. n. 1899.

D. Pamfiloiu **Ioan Sava**
paroch-pres. secretar

Nr. 487-1899 [188] 2-3

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor de învățatori dela școlile confesionale gr.-or. române din mai jos însemnatele comune, în protoprespiteratul Avrigului, se escrie prin această concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

1. Glămboca, postul de învățator, cu salariu anual de 300 fl., și

anume 220 fl. ajutor dela stat și 80 fl. din alodiul comunal, cuartir și lemnele necesare pentru foc.

2. Streza-Cârțișora, postul de învățator cu salar anual de 300 floreni, cuartir și lemnele necesare pentru foc.

3. Ucea-inferioră, postul de învățator cu salarul anual de 300 fl., cuartir și lemnele necesari pentru foc.

4. Ucea-superioră, al doilea post de învățator, cu salar anual de 300 fl. v. a., cuartir și lemnele necesare pentru foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, să-și substērnă cererile concursuale instruite conform legilor în vigore la subscrișul oficiu protopresbiteral gr.-or. al Avrigului în Avrig (posta Avrig, Felek, Szebenvarmgye) până la termenul sus-indicat, cu aceea, că cei aleși vor avea să conducă cântările cu pruncii de școlă în biserică Dumineca și Sērbătore.

Avrig, 26 August 1899.

În conțelegere cu comitetele parohiale respective. —

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Avrigului. **Ioan Cādea**
protopop

Nr. 274/1899 [185] 2-3

CONCURS

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, protopresbiteratul Abrudului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela datul de față.

1. Bucium-Cerbu, salar 300 florini din repartitie, cuartir și lemne de foc.

2. Bucium-Isbita, salar 300 fl. din repartitie, cuartir și lemne.

3. Bucium-Sat, salar 400 fl.

în rate lunare anticipative, cuartir, lemne și folosirea grădinei școlare.

Concurenții la acest post, trebuie să aibă calificațiunea următoare:

a) patru clase gimnasiale;

b) desteritatea de a înființa un cor;

c) desteritatea de a instrua elevii în economia practică.

4. Buninginea, salar 300 fl. din repartitie, cuartir și lemne.

5. Cărpiniș, salar 300 fl. din repartitie, cuartir și lemne.

6. Ciuruleasa, salar 300 fl. din repartitie, cuartir și lemne.

7. Roșia cu Corna, salar 300 fl. din repartitie, și lemne.

8. Pătrāngeni, cu Valea-Bulzului, salar 300 fl. și anume: 145 fl. 50 cr. din venitul regalului și interesele după obligațiunea de stat, restul din fondul școlar, cuartir, grădină și lemne.

9. Trēmpoiele, salar 300 fl. și 1 stāngin de lemne.

10. Zlatna cu Vultur, salar 400 fl., relut de cuartir 50 florini și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, își vor presenta cererile instruite conform normelor în vigore, subsemnatului oficiu până la termenul arētat, și se vor presenta în vr'o Duminecă sau Sērbătore la biserică, spre a-și arēta desteritatea în cântări și tipic, avēnd cei-ce vor reflecta la postul de sub Nr. 8. a participa în toate Duminecile și Sērbătorile cu elevii la serviciul divin pe rēnd la bisericile din Pătrāngeni și Valea-Bulzului.

Oficiul protopresbiteral, în conțelegere cu comitetele parohiale.

Abrud, 15 August 1899.

Petru Popoviciu
protopresbiter

Deschidere de prāvālie.

Am onore a face cunoscut onoratului public, că 'mi-am instalat în piața de aici:

strada Cisnādiei nr. 43

prāvālie de primul rang, bine asortată cu marfă de

covore de Brūnn, depou de fabrică

în mare și în detail,

și fiind în poziția de a pune la dispoziția publicului tot felul de marfă din bransa această cu prețurile fabricei, rog pe onoratul public să-mi onoreze

acest nou etablissement

cu prețurile lui comande.

Cu distinsă stimă:

Beni Menyász,

depou de covore de Brūnn,

strada Cisnādiei nr. 43. [167] 7-10

ȘCOLELE DE MUSICĂ PRIVATE KAISER

conces. de înaltul oficiu școlar c. r. al terii,

Viena, cercul VII., VIII. și III., an școl. 26.

Frecuența 1898/99: 352 elevi din întrēgă Austro-Ungaria și străinătate, 24 puteri didactice. Cant, clavier, toate instrumentele cu corde și de suflat, toate ramurile teoretice, cor mixt, orchestru, cursuri speciale și laterale.

Curs de 2 ani pentru iustruirea învățatorilor.

Curs de 7 luni pregătitor pentru examenul de stat c. r.

Curs de musică bisericească pentru copii cântareți.

Curs de musică instrumentală și de dirigent. [193] 1-2

Secțiunea pentru instruciune teoretică scripturistica.

45 de candidați au depus examenul de stat, în parte „cu distins“. Prospect gratis prin cancelaria institutului VII/I, Zieglergasse 29.

Celor din afară lāmuriri despre pension în apropierea institutelor, și în însuși institutul. Primirea elevilor până în 15 Octomvrie, dacă sunt locuri disponibile și în decursul anului.